dosarul nr. 2c-3/2025 /2-25014561-26-2-2c-04022025/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

25 iunie 2025 orașul Rîșcani

Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani

Instnața de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător Maria ADOMNIȚA
grefier Andreea VRÎNCEANU

cu participarea:
reprezentantului reclamantului societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro”, avocatul Sergiu Munteanu, împuternicit prin de mandat nr.2203012 din 09 ianuarie 2025,
reprezentantului pârâtului societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere, juristul Vasile Luncaru, împuternicit prin procura din 29 iulie 2024,

soluționând cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Sergiu Munteanu, în interesele reclamantului societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro”, împotriva pârâtului societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată privind încasarea datoriei în mărime de 258 624 (două sute cincizeci și opt mii șase sute douăzeci și patru),05 lei, în baza facturi fiscale: nr.AAT2578713 din 11 aprilie 2024, nr.AAT2579204 din 25 mai 2024, nr.AAT8312526 din 01 iunie 2024, nr.AAT8312533 din 03 iunie 2024, nr.AAT8312645 din 12 iunie 2024 și nr.AAT8312704 din 20 iunie 2024, a dobânzii de întârziere în mărime de 30 549 (treizeci mii cinci sute patruzeci și nouă),87 lei și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t

Poziția, argumentele și solicitările reclamantului expuse în cererea de chemare în judecată.

La 04 februarie 2025, avocatul Sergiu Munteanu, în interesele reclamantului societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în perioada de la 11 aprilie 2024 până la 20 iunie 2024, societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată a cumpărat de la societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro”, marfă în sumă totală de 258 624,05 lei conform facturilor fiscale:

Nr.	Factura	Data	Suma

1.	AAT2578713	11.04.2024	10 592,75
2.	AAT2579204	25.05.2024	67 877,13
3.	AAT8312526	01.06.2024	42 550
4.	AAT8312533	03.06.2024	73 788,74
5.	AAT8312645	12.06.2024	3 221,13
6.	AAT8312704	20.06.2024	60 594,3

Facturile fiscale sunt semnate și ștampilate de ambele părți. Dar, societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată nu a achitat nimic din datoria acumulată în baza facturilor menționate supra.

Având în vedere că, în conformitate cu art.861 alin.(2) Codul Civil, dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie sa execute obligația în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului, se constată că societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată era obligată să-și execute obligațiile în baza facturilor menționate supra, cel târziu peste 7 zile din data fiecărei facturi în parte.

Conform datelor financiare ale societății cu răspundere limitată "Licorent-Agro", la data înaintării acțiunii, societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată înregistrează restanțe în partea ce ține de executarea obligațiilor față de la societatea cu răspundere limitată "Licorent-Agro", în baza facturilor menționate mai sus, în mărime de 258 624 (două sute cincizeci și opt mii șase sute douăzeci și patru),05 lei.

Respectiv, societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată nu și-a onorat obligațiile față de societatea cu răspundere limitată "Licorent-Agro" conform facturilor fiscale emise.

La data de 13 ianuarie 2025, reclamantul societatea cu răspundere limitată "Licorent-Agro", prin intermediul avocatului Sergiu Munteanu, a trimis în adresa cunoscută a pârâtului o cerere de restituire a datoriei prin care cere achitarea datoriei într-un termen de până la data de 24 ianuarie 2025. Conform extrasului de pe site-ul oficial al Poștei Moldovei, se constata că pârâtul nu a primit cererea de restituire a datoriei deoarece destinatarul nu este disponibil, trimiterea fiind returnată expeditorului.

A mai adăugat că, pârâtul a fost preîntâmpinat de faptul că, în cazul în care se va recurge la încasarea forțată a datoriei, se va pretinde și la achitarea în contul reclamantului a tuturor cheltuielilor suportate pentru adresarea în instanța de judecata, inclusiv și calcularea dobânzilor de întârziere.

Neachitarea de către societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată a datoriei conform facturilor fiscale menționate, îi provoacă greutăți și pierderi financiare societății cu răspundere limitată "Licorent-Agro" și, în acest context se cere de la societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată și achitarea unui prejudiciu sub forma de dobândă de întârziere legală în mărime de 21 175,63 lei, calculata conform legislației în vigoare pe perioada de la 18 aprilie 2024 până la data de 30 ianuarie 2025.

Societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro” își întemeiat cererea pe prevederile art.775 alin.(1), 776, 858 alin.(1) și (2), 861 alin.(1) și (2), 912, 942 alin.(1) și (2) Cod civil și art.166, 167, 174-178 Cod de procedură civilă.

Prin cererea de chemare în judecată reclamantul societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro” solicită încasarea din contul pârâtului societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată a datoriei în mărime de 258 624 (două sute cincizeci și opt mii șase sute douăzeci și patru),05 lei, în baza facturi fiscale: nr.AAT2578713 din 11 aprilie 2024, nr.AAT2579204 din 25 mai 2024, nr.AAT8312526 din 01 iunie 2024, nr.AAT8312533 din 03 iunie 2024, nr.AAT8312645 din 12 iunie 2024 și nr.AAT8312704 din 20 iunie 2024, a dobânzii de întârziere în mărime de 21 175 (douăzeci și unu mii o sută șaptezeci și cinci) lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

La data de 15 mai 2025, reclamantul societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro” a depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care solicită încasarea din contul pârâtului societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată, a datoriei în mărime de 258 624 (două sute cincizeci și opt mii șase sute douăzeci și patru),05 lei, în baza facturi fiscale: nr.AAT2578713 din 11 aprilie 2024, nr.AAT2579204 din 25 mai 2024, nr.AAT8312526 din 01 iunie 2024, nr.AAT8312533 din 03 iunie 2024, nr.AAT8312645 din 12 iunie 2024 și nr.AAT8312704 din 20 iunie 2024, a dobânzii de întârziere în mărime de 30 549 (treizeci mii cinci sute patruzeci și nouă),87 lei și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 9 225 (nouă mii două sute douăzeci și cinci),22 lei, taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7 000 (șapte mii) lei.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Sergiu Munteanu a susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept invocate și cererea de concretizare a pretențiilor din 15 mai 2025.

Reprezentantul pârâtului, juristul Vasile Luncaru, în ședința de judecată a recunoscut parțial cererea de chemare în judecată și a menționat că partea pârâtă recunoaște datorie în mărime de 258 624 (două sute cincizeci și opt mii șase sute douăzeci și patru),05 lei, în baza facturi fiscale: nr.AAT2578713 din 11 aprilie 2024, nr.AAT2579204 din 25 mai 2024, nr.AAT8312526 din 01 iunie 2024, nr.AAT8312533 din 03 iunie 2024, nr.AAT8312645 din 12 iunie 2024 și nr.AAT8312704 din 20 iunie 2024 dar, nu este de acord cu dobânda de întârziere care se solicită, dobânda de întârziere o consideră ca fiind exagerată și neîntemeiată or, între reclamant și pârât sunt relații comerciale. A mai adăugat că neonorarea obligațiilor nu ține de voința părții pârâte deoarece ultima a avut de suferit din cauza calamităților naturale. Referitor la cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7 000 lei, consideră că nu sunt justificate, deoarece reprezentantul reclamantului nu a participat în ședințele de judecată.

Aprecierile instanței de judecată.

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră necesar de a admite acțiunea înaintată din următoarele considerente.

Conform art.9 alin.(1) și alin.(2) lit. a) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice.

Reieșind din prevederile art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

În conformitate art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Prin prisma art.6 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.

Reieșind din prevederile art.118 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate

Prin prisma art.122 Cod de procedură civilă, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. Se consideră inadmisibile probele obţinute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acţiuni ilegale. Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanţii la proces până la data stabilită de judecător, cu excepţia cazurilor prevăzute la art.119^1 şi art.372 alin. (1).

În conformitate cu art.130 alin.(1) - (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Reieșind din prevederile art.239 și art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată. La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În ședința de judecată s-a constatat:

- la data de 11 aprilie 2024, de către societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro”, în calitate furnizor, a fost eliberată factura fiscală seria AAT nr.2578713, cumpărătorului/beneficiar societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată, valoarea mărfurilor fiind de 10 592 (zece mii cinci sute nouăzeci și doi),75 lei, factura fiscală fiind semnată de ambele părți și fiind aplicată ștampila întreprinderilor (f.d.14);
- la data de 25 mai 2024, de către societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro”, în calitate furnizor, a fost eliberată factura fiscală seria AAT nr.2579204, cumpărătorului/beneficiar societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată, valoarea mărfurilor fiind de 67 877 (șaizeci și șapte mii opt sute șaptezeci și șapte),13 lei, factura fiscală fiind semnată de ambele părți și fiind aplicată ștampila întreprinderilor (f.d.15);
- la data de 01 iunie 2024, de către societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro”, în calitate furnizor, a fost eliberată factura fiscală seria AAT nr.8312526, cumpărătorului/beneficiar societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată, valoarea mărfurilor fiind de 42 550 (patruzeci și două mii cinci sute cincizeci) lei, factura fiscală fiind semnată de ambele părți și fiind aplicată ștampila întreprinderilor (f.d.16);
- la data de 03 iunie 2024, de către societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro”, în calitate furnizor, a fost eliberată factura fiscală seria AAT nr.8312533, cumpărătorului/beneficiar societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată, valoarea mărfurilor fiind de 73 788 (șaptezeci și trei mii șapte sute optzeci și opt),74 lei, factura fiscală fiind semnată de ambele părți și fiind aplicată ștampila întreprinderilor (f.d.17);
- la data de 12 iunie 2024, de către societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro”, în calitate furnizor, a fost eliberată factura fiscală seria AAT nr.8312645, cumpărătorului/beneficiar societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată, valoarea mărfurilor fiind de 3 221 (trei mii două sute douăzeci și unu),13 lei, factura fiscală fiind semnată de ambele părți (f.d.18);
- la data de 20 iunie 2024, de către societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro”, în calitate furnizor, a fost eliberată factura fiscală seria AAT nr.8312704, cumpărătorului/beneficiar societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată, valoarea mărfurilor fiind de 60 594 (șaizeci

mii cinci sute nouăzeci și patru),30 lei, factura fiscală fiind semnată de ambele părți (f.d.19);

La data de 31 ianuarie 2025, reclamantul societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro” a expediat în adresa pârâtului societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată cerere de restituire a datoriei prin care a solicitat pârâtului achitarea datoriei în mărime de 258 624 (două sute cincizeci și opt mii șase sute douăzeci și patru),05 lei, în baza facturi fiscale: nr.AAT2578713 din 11 aprilie 2024, nr.AAT2579204 din 25 mai 2024, nr.AAT8312526 din 01 iunie 2024, nr.AAT8312533 din 03 iunie 2024, nr.AAT8312645 din 12 iunie 2024 și nr.AAT8312704 din 20 iunie 2024 și dobânda de întârziere în mărime de 19 708 (nouăsprezece mii șapte sute opt),53 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7 000 (șapte mii) lei, acordându-i termen până la data de 24 ianuarie 2025, (f.d.20), somația nu a fost recepționată de către pârâtul societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată (f.d.22).

Conform art.774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art.775 alin.(1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Prin prisma art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art.858 alin.(1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

La caz, reclamantul societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro” a emis facturile fiscale prin factura fiscală nr.AAT2578713 din 11 aprilie 2024, nr.AAT2579204 din 25 mai 2024, nr.AAT8312526 din 01 iunie 2024, nr.AAT8312533 din 03 iunie 2024, nr.AAT8312645 din 12 iunie 2024 și nr.AAT8312704 din 20 iunie 2024 iar pârâtul societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată le-a primit, facturile fiscale fiind semnată de ambele părți și fiind aplicată ștampila întreprinderilor astfel, părțile şi-au manifestat acordul de voință spre naşterea anumitor drepturi şi obligaţii, între acestea stabilindu-se un raport juridic, părțile asumându-și reciproc obligația de a se comporta cu bună-credință la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligațiilor.

Astfel, reclamantul societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro” a eliberat pârâtului societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată, mărfuri în baza facturilor fiscale nr.AAT2578713 din 11 aprilie 2024, nr.AAT2579204 din 25 mai 2024, nr.AAT8312526 din 01 iunie 2024, nr.AAT8312533 din 03 iunie 2024, nr.AAT8312645 din 12 iunie 2024 și nr.AAT8312704 din 20 iunie 2024, în sumă totală de 258 624 (două sute cincizeci și opt mii șase sute douăzeci și patru),05 lei, iar pârâtul urma să achite costul acestor mărfuri, fapt care nu a fost negat în ședința de judecată de către reprezentantului pârâtului or, ultimul a comunicat instanței că, într-adevăr societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată a cumpărat aceste mărfuri

de la societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro” dar facturile nu au fost achitate și drept urmare recunoaște datoria solicitată de către reclamant în baza facturilor fiscale enunțate supra.

Reieșind din prevederile art.861 alin.(1) și (2) Cod civil, în cazul în care termenul de executare a obligaţiei nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar debitorul este îndreptăţit să o execute oricând. Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligaţiei, debitorul trebuie să execute obligaţia în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acţiunii în justiţie faţă de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

La caz, factura fiscală nr.AAT2578713 a fost emisă de reclamant și primită de către pârât la 11 aprilie 2024, factura fiscală nr.AAT2579204 a fost emisă de reclamant și primită de către pârât la 25 mai 2024, factura fiscală nr.AAT8312526 a fost emisă de reclamant și primită de către pârât la 01 iunie 2024, factura fiscală nr.AAT8312533 a fost emisă de reclamant și primită de către pârât la 03 iunie 2024, factura fiscală nr.AAT8312645 a fost emisă de reclamant și primită de către pârât la 12 iunie 2024 și factura fiscală nr.AAT8312704 a fost emisă de reclamant și primită de către pârât la 20 iunie 2024, facturile fiscale nefiind achitate pe către pârât în termenul legal prevăzut la art.861 alin.(2) Cod civil, de zile din momentul primirii facturii.

Conform art.901 alin.(1) - (5) Cod civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare. Dacă debitorul demonstrează că neexecutarea obligației este justificată, creditorul poate recurge la oricare din mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin. (1), cu excepția executării silite în natură și plății de despăgubiri. Creditorul nu poate recurge la mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin.(1) în măsura în care a cauzat neexecutarea obligației debitorului. Mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin.(1) care sunt compatibile pot fi cumulate. În special, creditorul nu este lipsit de dreptul la despăgubiri prin recurgerea la oricare alt mijloc. Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

Prin prisma art.902 alin.(1) și (3) Cod civil, în orice caz de neexecutare a unei obligații, creditorul poate, prin declarație către debitor, să acorde un termen suplimentar pentru executare corespunzătoare. Dacă creditorul primește declarație de la debitor că acesta nu va executa în interiorul termenului acordat sau dacă la expirarea acelui termen nu s-a efectuat o executare corespunzătoare, creditorul poate recurge la oricare mijloc disponibil.

La caz, instanța de judecată reține că reclamantul, prin somația din 31 ianuarie 2025, (f.d.20), i-a mai acordat pârâtului termen până la data de 24 ianuarie 2025, pentru

achitarea datoriei și soluționarea litigiului pe cale amiabilă, dar la expirarea acelui termen nu s-a efectuat o executare corespunzătoare de către societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată, respectiv, reclamantul fiind în drept să recurgă la oricare din mijlocele juridice de apărare ale creditorului în caz de neexecutare a obligație prevăzute la art.901 alin.(1) Cod civil.

Reieșind din prevederile art.903 și art.904 Cod civil, în afară de alte cazuri prevăzute de lege, neexecutarea obligației este justificată în măsura în care debitorul demonstrează una din următoarele circumstanțe: a) ea se datorează unui impediment prevăzut la art. 904; b) creditorul a cauzat neexecutarea obligației debitorului, inclusiv prin întârziere sau prin faptul că debitorul a suspendat executarea obligației în temeiul art.914. Neexecutarea obligației debitorului este justificată dacă ea se datorează unui impediment în afara controlului debitorului și dacă debitorului nu i se putea cere în mod rezonabil să evite sau să depășească impedimentul ori consecințele acestuia. În cazul în care obligația a apărut dintr-un contract sau alt act juridic, neexecutarea nu este justificată dacă debitorul ar fi putut în mod rezonabil să ia în considerare impedimentul la data încheierii. În cazul în care impedimentul justificator este doar temporar, justificarea produce efecte pe durata existenței impedimentului. Totuși, dacă întârzierea capătă trăsăturile neexecutării esențiale, creditorul poate să recurgă la mijloacele juridice de apărare întemeiate pe o asemenea neexecutare. În cazul în care impedimentul justificator este permanent, obligația se stinge. Obligația corelativă de asemenea se stinge. În cazul obligațiilor contractuale, efectele restitutive ale acestei stingeri sunt reglementate prin dispozițiile art.926-932, care se aplică în mod corespunzător. Debitorul are obligația de a asigura ca creditorul să primească o notificare despre impediment și efectele lui asupra capacității de a executa, într-un termen rezonabil după ce debitorul a cunoscut sau trebuia să cunoască aceste circumstanțe. Creditorul are dreptul la despăgubiri pentru orice prejudiciu rezultat din neprimirea respectivei notificări. Impedimentul justificator nu exonerează debitorul de plata despăgubirilor dacă impedimentul a apărut după neexecutarea obligației, cu excepția cazului când creditorul nu ar fi putut, oricum, din cauza impedimentului, să beneficieze de executarea obligației.

La caz, reprezentantul pârâtului societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată a invocat că recunoaște datora solicitată de către reclamant doar că întreprinderea a fost în imposibilitate de a achita datoria deoarece societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată în anul 2022 și în anul 2024 a suferit pierderi din cauza calamităților naturale anexând actele de constatare a pagubelor cauzate culturilor agricole de calamitățile naturale din 05 septembrie 2022 (f.d.59) și din 16 august 2024 (f.d.60, 61).

Studiind actele de constatare a pagubelor cauzate culturilor agricole de calamitățile naturale din 05 septembrie 2022 și din 16 august 2024, instanța de judecată reține că, aceste înscrisuri demonstrează incontestabil faptul că pârâtul a fost afectat de secetă, dar nu a fost compromisă toată producția or, în anul 2022 gradul de afectare a culturile de porumb a fost de 65% iar gradul de afectare a culturii de floarea soarelui de 80 % (f.d.59) iar în anul 2024: gradul de afectare a culturii de sfeclă de zahăr a fost de 62 %, gradul de

afectare a culturii de floarea soarelui a fost de 65 %, gradul de afectare a culturii de porumb a fost de 60 % (f.d.61).

Totodată, reieșind din certificatul eliberat de către primăria Gălășeni, r-nul Rîșcani din 14 ianuarie 2025, în anul 2024 societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată a prelucrat teren agricol luat în arendă de la proprietarii de teren cu suprafața de 298,10 ha, din care a fost însămânțat cu următoarele culturi: grâu – 60 ha, porumb 24,51 ha, sfeclă de zahăr – 39 ha, floarea soarelui – 85 ha și salvie – 85 ha (f.d.62).

Astfel, instanța de judecată reține că, reieșind din actele de constatare a pagubelor cauzate culturilor agricole de calamitățile naturale din 16 august 2024 (f.d.60, 61), a fost compromisă cultura de: sfeclă de zahăr – în proporție de 62 %, floarea soarelui – în proporție de 65 % și porumb – în proporție de 60 % pe când, reieșind din certificatul eliberat de către primăria Gălășeni, r-nul Rîșcani din 14 ianuarie 2025, în anul 2024 societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată a prelucrat teren agricol luat în arendă de la proprietarii de teren cu suprafața de 298,10 ha și, pe lângă culturi de sfeclă de zahăr, floarea soarelui și porumb care au fost parțial afectate de secetă a mai plantat culturi: grâu – 60 ha și salvie – 85 ha (f.d.62), pentru care nu au fost prezentate acte că ar fi fost afectate de careva calamități naturale.

Mai mult decât atât, reieșind din actul de verificare prezentat în ședința de judecată de către reprezentantul pârâtului pentru perioada 01 ianuarie 2024 – 17 ianuarie 2025, în această perioadă pârâtul societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată a făcut achitări în contul reclamantului societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată în mărime totală de 728 508 (șapte sute douăzeci și opt mii cinci sute opt) lei (f.d.94).

Cu referire la argumentele reprezentantului pârâtului precum că societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată cade sub incidența art.4 din Legea nr.240/2024 din 13 septembrie 2024 cu privire la unele măsuri de sprijin pentru fermieri în legătură cu seceta din anul 2024 (în continuare Legea nr.240/2024), instanța reține următoarele.

Reieșind din prevederile art.4 din Legea nr.240/2024, în raport cu debitorii prevăzuți la art.3 se suspendă de drept, pe un termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligația de plată a datoriilor restante acumulate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și a ratelor/plăților care vor deveni scadente în următoarele 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, născute din actele juridice cu creditorii.

Potrivit art.3 din Legea nr.240/2024, prezenta lege se aplică debitorului care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) a obținut credite/împrumuturi, bunuri în leasing sau inputuri utilizate pentru activități agricole în baza unor contracte sau acorduri adiționale încheiate începând cu data de 1 septembrie 2023 și până la data de 1 septembrie 2024;

b) culturile agricole ale acestuia au fost afectate în proporție de cel puțin 60% de seceta pedologică și atmosferică din anul 2024, iar suprafața prelucrată afectată constituie cel puțin 50%.

Gradul de afectare a culturilor agricole se probează prin actul de constatare a pagubelor cauzate culturilor agricole de situațiile excepționale cu caracter natural, întocmit în conformitate cu anexa nr. 1 la Îndrumarul metodic pentru evaluarea gradului de afectare a culturilor agricole urmare a situațiilor excepționale cu caracter natural, aprobat prin Ordinul ministrului agriculturii și industriei alimentare și al ministrului afacerilor interne nr. 49/150 din 25 martie 2024. Suprafața prelucrată se probează prin raportul 4-AGR, iar în cazul debitorului care posedă terenuri cu destinație agricolă cu o suprafață mai mică de 10 ha – prin certificatul emis de către primar;

c) în privința acestuia nu este intentată procedura de insolvabilitate.

În speță, reieșind din actele prezentate de către reprezentantul pârâtului și anume: certificatul eliberat de către primăria Gălășeni, r-nul Rîșcani din 14 ianuarie 2025, în anul 2024, pârâtul societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată a prelucrat o suprafață de 298,10 ha ceea ce constituie suprafața de 100 %, totodată reieșind din actele de constatare a pagubelor cauzate culturilor agricole de calamitățile naturale din 16 august 2024 (f.d.60, 61), în anul 2024, de secetă au fost afectate 39 ha de sfeclă de zahăr – gradul de afectare 62%, 40 ha de floarea soarelui – gradul de afectare 65% și 20 ha de porumb – gradul de afectare 60 %, în total au fost afectate 99 ha de culturi agricole cu un grad mediul de afectare de 62% (62% + 65% + 60% = o medie de 62 %).

Raportând procentual suprafața totală cultivată de către pârât de 298,10 ha și suprafața afectată de secetă de 99 ha, instanța reține următorul rezultat:

- 298,10 ha - - - - - - - 100 %
- 99 ha - - - - - - - - - - - x %
- 298,10 ha x 100 % : 99 ha = 33,21 %.

Astfel, instanța de judecată reține că din suprafața totală cultivată de către pârât în anul 2024 de 298,10 ha ce constituie 100 %, suprafața afectate de calamități naturale constituie 99 ha, raportate procentual – 33,21 % din total.

Coroborând prevederile art.3 și 4 din Legea nr.240/2024 la situația pârâtului societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată, instanța de judecată conchide că în privința pârâtului nu sunt aplicabile prevederile Legii nr.240/2024 or, pentru a fi subiect al acestei Legii, pârâtul trebuie să întrunească cumulativ cele trei condiții înserate în art.3 din Legea nr/240/2024 și anume:

a) a obținut credite/împrumuturi, bunuri în leasing sau inputuri utilizate pentru activități agricole în baza unor contracte sau acorduri adiționale încheiate începând cu data de 1 septembrie 2023 și până la data de 1 septembrie 2024;

b) culturile agricole ale acestuia au fost afectate în proporție de cel puțin 60% de seceta pedologică și atmosferică din anul 2024, iar **suprafața prelucrată afectată constituie cel puțin 50%.**

c) în privința acestuia nu este intentată procedura de insolvabilitate.

Astfel, instanța respinge argumentele reprezentantului pârâtului societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată precum că în privința acestuia sunt aplicabile prevederile art.4 din Legea nr.240/2024 și că prin această Lege a fost suspendată de drept obligația ultimului de plată a datoriile restante or, suprafața

prelucrată afectată constituie 33,21 % ceea ce nu depășește condiția impusă de Legea nr.240/2024 de cel puțin 50%.

În contextul celor invocate supra, instanța constatată temeinicia acțiunii înaintată de către reclamantul societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro” privind încasarea datoriei în mărime de 258 624 (două sute cincizeci și opt mii șase sute douăzeci și patru),05 lei, în baza facturi fiscale: nr.AAT2578713 din 11 aprilie 2024, nr.AAT2579204 din 25 mai 2024, nr.AAT8312526 din 01 iunie 2024, nr.AAT8312533 din 03 iunie 2024, nr.AAT8312645 din 12 iunie 2024 și nr.AAT8312704 din 20 iunie 2024.

Cu referire la pretențiile reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 30 549 (treizeci mii cinci sute patruzeci și nouă),87 lei, instanța le consideră întemeiate și pasibile de a fi admise din următoarele considerente.

Conform art.942 alin.(1) și (2) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

În contextul celor invocate supra, deoarece pârâtul societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată, nu a achitat, fără justificare, datoria în mărime totală de 258 624 (două sute cincizeci și opt mii șase sute douăzeci și patru),05 lei, în baza facturilor fiscale: nr.AAT2578713 din 11 aprilie 2024, nr.AAT2579204 din 25 mai 2024, nr.AAT8312526 din 01 iunie 2024, nr.AAT8312533 din 03 iunie 2024, nr.AAT8312645 din 12 iunie 2024 și nr.AAT8312704 din 20 iunie 2024, în termen de 7 (șapte) zile de la recepționare fiecărei facturi în parte, instanța de judecată constată temeinica pretenției reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 30 549 (treizeci mii cinci sute patruzeci și nouă),87 lei, către reclamant fiind prezentat calculul dobânzii de întârziere în temeiul art.942 alin.(2) Cod civil, pentru fiecare factură în parte (f.d.23-26 și 100-102).

Astfel, instanța respinge argumentele reprezentantului pârâtului precum că dobânda de întârziere este exagerată or reclamantul a prezentat calculul dobânzii de întârziere efectuat în baza art.942 alin.(2) Cod civil, pentru fiecare factură în parte (f.d.23-26 și 100-102).

În contextul celor enunțate supra, instanța de judecată va încasa din contul pârâtului societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată, în beneficiul reclamantului societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro” datoria în mărime de 258 624 (două sute cincizeci și opt mii șase sute douăzeci și patru),05 lei, în baza facturilor fiscale: nr.AAT2578713 din 11 aprilie 2024, nr.AAT2579204 din 25 mai 2024, nr.AAT8312526 din 01 iunie 2024, nr.AAT8312533 din 03 iunie 2024,

nr.AAT8312645 din 12 iunie 2024 și nr.AAT8312704 din 20 iunie 2024 și dobânda de întârziere în mărime de 30 549 (treizeci mii cinci sute patruzeci și nouă),87 lei.

Cheltuielile de judecată.

Prin cererea de chemare în judecată reclamantul societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro” solicită încasarea din contul pârâtului societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată, a cheltuielilor de judecare a cauzei compuse din taxa de stat în mărime de 9 225 (nouă mii două sute douăzeci și cinci),22 lei și taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei și cheltuielile de judecare a cauzei compuse din cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7 000 (șapte mii) lei.

În conformitate cu art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Reieșind din prevederile art.83 alin.(1) Cod de procedură civilă, taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod de procedură civilă, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac, în temeiul legii.

În conformitate cu art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Prin prisma art.94 Cod de procedură civilă, instanța va încasa din contul pârâtului societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată în beneficiul reclamantului societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro” cheltuielilor de judecare a cauzei compuse din taxa de stat în mărime de 9 225 (nouă mii două sute douăzeci și cinci),22 lei și taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

Prin prisma art.90 lit. i) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: i) cheltuielile de asistenţă juridică.

Reieșind din prevederile art.96 alin.(1) și alin.(1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pornind de la normele legislației naționale şi practica Curții Europene a Drepturilor Omului, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente, angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a. dovada achitării onorariilor

avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b. copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi alte cazuri stabilite de legislaţie; c. listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de complexitatea cauzei, noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa, rezultatul obținut, restricțiile de timp impuse de client cât și de circumstanțele cauzei, natura și durata relației dintre avocat sau reprezentant cu clientul, inclusiv și alți factori la discreţia instanţei.

În condiţiile normelor citate, urmează a fi admisă cerinţa reclamantului privind încasarea cheltuielilor de asistenţa juridică în mărime de 12 000 (doisprezece mii) lei, pornind de la normele legislaţiei naţionale şi practica Curții Europene a Drepturilor Omului, conform cărora cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente, angajate şi rezonabile ca mărime.

În susţinerea opiniei enunţate, instanţa judecătorească invocă şi hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului din 01 februarie 2005 în cazul Ziliberberg contra Moldovei, unde Curtea Europeană a Drepturilor Omului reamintește că pentru ca costurile şi cheltuielile să fie incluse în suma acordată urmează să se stabilească dacă costurile şi cheltuielile au fost necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime (cauza Nilsen and Johnsen v. Norway [GC], nr. 23118/93, § 62, ECHR 1999-VIII). În această privinţă, se pun la bază elemente precum numărul de ore lucrate de avocat şi tariful perceput de acesta pentru o oră de lucru (cauza Amihalachioaie v. Moldova, nr. 60115/00, § 47, ECHR 2004).

Respectiv, ținând cont de complexitatea pricinii, de numărul de acte procesuale întocmite de avocatul reclamantului, de complexitatea problemei juridice ridicate în speţă, instanţa de judecată consideră drept reale, necesare şi rezonabile la caz cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 7 000 (șapte mii) lei, acestea fiind confirmate prin borderoul de calcul privind onorariul avocatului pentru servicii prestate de avocatul Sergiu Munteanu reclamantului societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro” din 03 februarie 2025 (f.d.27) și bonul de plată nr.25 din 31 ianuarie 2025 în sumă de 7 000 (șapte mii) lei (f.d.8).

Conform art.774 alin.(1), 775, 776, 858 alin.(1) - (2), 901 alin.(1), 942 Cod civil, în conformitate cu art.82 – 84, 90, 94, 96, 236 - 241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Sergiu Munteanu, în interesele reclamantului societatea cu răspundere limitată ”Licorent-Agro”, împotriva pârâtului societatea comercială “Agrogevia-Sem” societate cu răspundere limitată privind încasarea datoriei în mărime de 258 624 (două sute cincizeci și opt mii șase sute douăzeci

și patru),05 lei, în baza facturi fiscale: nr.AAT2578713 din 11 aprilie 2024, nr.AAT2579204 din 25 mai 2024, nr.AAT8312526 din 01 iunie 2024, nr.AAT8312533 din 03 iunie 2024, nr.AAT8312645 din 12 iunie 2024 și nr.AAT8312704 din 20 iunie 2024, a dobânzii de întârziere în mărime de 30 549 (treizeci mii cinci sute patruzeci și nouă),87 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată, cu sediul în satul Mălăiești, r-nul Rîșcani, număr de identificare de stat și cod fiscal 1005602003935, în beneficiul societății cu răspundere limitată "Licorent-Agro" cu sediul în or. Glodeni, str. Suveranității, 12, număr de identificare de stat și cod fiscal 1003602004237:

- datoria în mărime de 258 624 (două sute cincizeci și opt mii șase sute douăzeci și patru),05 lei, în baza facturi fiscale: nr.AAT2578713 din 11 aprilie 2024, nr.AAT2579204 din 25 mai 2024, nr.AAT8312526 din 01 iunie 2024, nr.AAT8312533 din 03 iunie 2024, nr.AAT8312645 din 12 iunie 2024 și nr.AAT8312704 din 20 iunie 2024 și dobânda de întârziere în mărime de 30 549 (treizeci mii cinci sute patruzeci și nouă),87 lei;
- cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 9 225 (nouă mii două sute douăzeci și cinci),22 lei și taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei;
- cheltuielile de judecare a cauzei compuse din cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7 000 (șapte mii) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, în termen de 30 (treizeci) zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei, judecător /semnătura/ Maria ADOMNIȚA

Copia corespunde originalului, judecător Maria ADOMNIȚA